

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 600. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm13459/facsimile.pdf (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Skinnets Kraftløst, vi see det grandt, Livs Kraft er det vi fattes, vi see det ligesaa grandt, at kunde vi kun røre ved Patriarkerne: Komme i aandig Berørelse med dem, da vare vi hjulne, men det synes umueligt, det kræver et Underværk, som vi umuelig kan begribe, for det er skeet i os selv; thi hvad vi ikke har søgt, kan vi aldrig begribe, og det gjælder da, om vi vil troe, hvad vi aldeles ikke begribe, haabe det Urimelige, i Haab til Ham som kan opvække Døde, og altsaa netop gjøre det Umuelige mueligt: folde det Lomme og gjøre det Magtesløse kraftigt. Hulommelsen er det magtesløse Skyggebaand, der for os i Historiens løselig forbinder de skiftende Aldre og Slægter, den har i Kirken paa underfuld Maade opnaaet en Klarhed, hvori den forvandles til Beskuelse, og med dette nyfødte, poetiserende Die See vi Skyggen af Menneske-Slægten i sin gaadefulde Udvikling, kan med Diet følge den fra Gulds Alderens Glæde til vor Jern-Livs Malm, se den, udpykket af Phantasens Eden, tabe sig i Uteerligheds Moraber og i sandelig Forskands bundfrosne Klær; i Egypten og i Rom; se den underfuld, efter Kors-Hæftelsen, leve og igjen i Hjertets Paradiis som en bobfarbig Kover, men atter at tabe sig i Uteerligheds Moraber og sandelig Fornufts bundfrosne Hav: i Rom og Sønigsberg, og hvor vi vende os. Vi kan vise, hvoledes alt dette nødvendigt har udviklet sig

under Kampen mellem en overlegen aandig Magt og Slægtens Stræben efter Uafhængighed, vi kan saaledes følge Slægten til sin Grav i os, vi kan see at Skyggen er der; thi saalænge vi aande, er Graven ikke tilkæstet, vi kan afbilde vor Syn i Dødet til en Tragødie, selv Engle maatte røres ved, men ot forvandle Tragødien til et Epos, forvandle Hulommelsen til et kraftigt, levende Minded, der kan give os, som Patriarkerne Krvinger, Borgerfab i Vandens Berden, opvække Skyggen til et levende Menneske, der kan fortsætte og fuldende Slægtens beskillede Dagværk, det kan aadenbar Ingen uden Gud, det kan kun den i Støvet ubegribelige Kjærlighedens Hellig-Land, som Christendommen lover dem der i Jesu Navn bede Gaderen derom, og som i Christendommens forbigangne Virkninger har historisk bevist sin Nær-værelse og Christendommens Sandhed. Den forudsætter Bængsel, og hvor den findes, der vil Underværket see, hvor ingen verdslig, men Bængsel efter en overnaturlig og historisk, Kunst har hjemme, der vil Konsts-Værket lade sig tilhøne, og enhver som vil troe paa Sandhed, kan da tilegne sig det.

Vi vil da nu lade det historiske Die mønstre Folkene i den bekendte Berden, og see, om vi kan finde hvad vi søge, men hvad vi forud ved, at det maa søges i en Braa, i en forborgent Hjerte-Braa; thi paa den store Skueplads kan

